

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XV. De honore & reverentia filiorum in parentes, feminarum in viros
suos, & servorum in Dominos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XV.

De honore & reverentia filiorum in parentes, feminarum in viros suos, & servorum in Dominos.

Qui parentes fideles habent Neophyti, doceantur eos honorare, juvare & fovere, illisque obsequi, parere & obedire, ut naturali Jure teneantur, quod sibi fuerint i causa vita. Et Dominus praecepit in Decalogo dicens: Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longius super terram, quam Dominus DEUS tuus dabit tibi. Et iterum in innovatione legis: Honora patrem tuum & matrem, sicut praecepit tibi Dominus DEUS tuus, ut longo vivas tempore, & bene sit tibi terra, quam Dominus DEUS tuus daturus est tibi.

Proinde filii caveant, ne violata natura & Dei lege, impia manus in Patrem vel matrem injiciant, nam & in tales sceleratos filios, DEUS etiam temporalis mortis supplicium ministrans est: ita enim in Exodo mandavi: Qui percutierit patrem suum, aut matrem morte moriatur.

Sed nec maledicta quidem in parentem profert: nam & eadem divina lege dicitur: Qui male-dixerit patri suo, vel matri, morte moriatur. Et rursus in Levitico: Qui male dixerit patri suo, aut matri, morte moriatur: Patrимatrique qui male dixerit san-guis eius sit super eum. Et hoc ipsum Christus dominus in Evangelio referit.

Contra vero commonat corum parentes, ut & ipsi suos filios in disciplina, arque in timore Domini educare studeant, illosque benignè ac paternè tractent: non levientes in illos, ne nimium timidi aut pusillanimes reddantur, neque nimium durè aut alperè agentes cum ipsis, ne ad iracu-diam vel indignationem provocentur, neve sic provocatio aliquam delperationem inducantur: quemadmodum idem docet Apostolus, tum ad Ephesios dicens: Et vos patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros, sed educate illos in disciplina, & correptione Domini. Tum ad Colossi. 3. Patres nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pulsino animo fiat. Ita Abel, Seth, Ilaac, Jacob, Joseph, Benjamin, filii Job, Tobias, fratres Machabæi, & alii justi, in sancto Dei timore & amore à sanctis Patriarchis & viris pijs suis parentibus educati sunt. Sed etiam docebii, quod iij, qui loco parentum sunt honor, obedientia, reverentia debentur, præterea vero Dominis sacerdotibus, Episcopis scilicet & Presbyteris, qui spirituales Pares sunt, nec non Clericis & Religiosis viris, ac levitis DEI, & desacerdotibus quidem in Ecclesiastico scriptum: In tota anima tua time Dominum, & sacerdotes illius sanctifica, in omni veritate tua dilege eum, quia fecit: & ministros eius ne derelinquas. Honora DEUM ex tota anima tua, & honorifica Sacerdotes, & pro-purga te cum brachis. Da illi partem sicut mandatum Malach. 2. est tibi primis, & purgationis, &c. Et apud Malachiam: Labia sacerdotis cufledient scientiam, & legem requirent ex ore ejus, quia angelus Domini exercitu-rum est. Et in Evangelio Dominus de correptione fraterna loquens dicit: Quod si non audierit eos, dic Ecclesiæ: si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ei bicus & publicanus. Et Apostolus: Qui bene pra-sunt Presbyteri duplice honore digni habeantur, maxi-mi qui laborant in verbo & doctrina. Et iterum: Me-mentors prepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt

verbū Dei, quorum insinuantes exitum conversationis, imitamini fidem. Et infra: Obedie propositi vestris, Hebr. 13. & subiecte ei. Ipsi enim pervagilant, quia si rationem pro animabus vestris reddituri: ut cum gaudio bacfa. 2. Ple-cant, & non gementes, hoc enim non expedit nobis. De ad beatitudinem omnibus vero tam sacerdouibus, quam alijs Dei bonorum ministris, & servis ita idem Dominus dicit: Matt. du Epis. 10. Qui recipit vos, me recipit, & qui me recipit, recipit & facit, eum, qui me misit. Qui recipit Prophetam in nomine domini Propheta, mercedem Propheta accipit, & qui recipit habet justum in nomine justi mercedem justi accipit. Et qui, cuunque potum dederit uni ex misericordiis istis calicem aqua 96. frigida tantum in nomine discipulis: amen dico vobis Qui da non perdet mercedem suam. Et iterum: Quicunque sus, dicit, incepit puerum istum in nomine meo, me recipit, & qui præcepit, cuunque me receperit, recipit eum, qui me misit. Ac rur. 1. quis: Qui vos audire, me audit, & qui vos spernit, me spernit: 11. qui: qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. Et Item, amen amen dico vobis, qui accipit si quem miseris, tem, san me accipit: qui autem me accipit, recipit eum, qui me misit. Et apostolus docet: Redde ergo omnibus deo. 6. cui tributum, cui tributum, tributum; cui vestigia, vestigia; cui donum, timorem, timorem, timorem, timorem. Nemini majoris, quicquam debet; nisi ut invicem diligatis. & vid. Mulieres admoneant, ut z humiles, verecunde, seruo sobriae, castæ, & modestæ sint: & iuxta verbū tuum Dei dicentes primam parenti nostræ Evæ Genes. 3. Sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui. Viris Luke 9. suis in omnibus subiectæ, in Ecclesijs velut capite 1. orient, & taceant; domi autem discant à viris suis: fucos, pigmenta, capillaturas, cincinatos, & omnem superfluum ornatum vident, ut se verè pompi diaboli in Baptismo abrenuntiasse ostendant, & mulieres infideles ex carum pia, & sancta con-versatione ad Christianam fidem amplectendam provocentur.

Viros autem doceant, ut uxores suas, ut corpora sua diligant, illis adhærent, cum eis cohabitent, & non sint amatæ ad illas; cum inter legitimos Conjuges fides matrimonium magnum sit sacramentum in Christo & Ecclesia, ac divina & natu-rali lege individua & perpetua vitæ confundendo atque vinculum indissolubile esse debet: quemadmodum dixit Adam, cum Evam è sua costi-didicat, & à Domino ad se adducat agnoscit: Hoc nunc o rex ossibus meis, & caro de carne mea: hoc Genit. vocabit virago, quoniam de viro sumpta est. Nam obrem relinquet homo patrem suum & matrem suam, & adhæredit uxori sua, & erunt duo in carne una. Et Dominus noster in Evangelio confirmavit: Non legitur, inquiens, quia qui fecit hominem ab initio masculum & feminam fecit eos. Et dixit, Propter hoc dimittet homo patrem & matrem, & adhæredit uxori sua. Et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunctus, hinc Ephes. non separat. Sed & apostolus fons eadem docens: Viri diligite uxores vestras, sicut & Christus dedit Ecclesiam, & sippum tradidit pro ea.

Ac subinde ipsi viri sciunt cum legiūmis uxori-bus suis se perpetuo permanere debere, nec eas dimittere, aut deserere eas sibi fas esse: neque etiam apud Christianos repudium, aut divorcium locuta habere, nisi ex causa fornicationis, sive adulterii quoad iori separationem, ut Dominus & Salvator in monte docuit: Nihil est autem, quicunque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudij. Ego autem dico vobis: quia omnis qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam machari: & qui dimissem duxerit, adulterat.

Quamobrem admonendi sunt, ut uxoribus de-bitum reddant, nec in vicem se fraudent, nisi de consensu ad tempus, ut oratione, seu lacratori my-

sterio-

1. Cor. 7. steriorum & sc̄ptio[n]i vacent; prout idem Apolo[n]ius Corin[thi]us h[ic] respondens docet: De quibus autem scripsisti mihi: Bonum est homini mulierem non tangere propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat; & unaquaque suam virum habeat. Uxor vir debitum reddat; similiter autem & uxor viro. Mulier sibi corporis potestatem non habet, sed vir; Similiter & vir sibi corporis potestatem non habet, sed mulier. Nolite fraudare invicem, nisi forte ex conseru[atione] ad tempus, ut vacuu[m] orationis: & iterum revertimini in id ipsum; ne teneat vos Satanas propter incontinentiam vestram.

Quocirca exhortandi sunt virti ad servandam, perpetuoq[ue] retinendam pacem, & concordiam cum uxoribus suis, nec tamen indulgent eorum vanis desiderijs & voluptatibus, sed fatigant, ut sint p[re]cie & modeste in omnibus; ut queram & tranquillam vitam in mutua charitate ducant, ac praecipue Domino placere possint, iuxta Sapientem cum dicit, In tribu platum est spiritui meo, qua sunt probata coram Deo & omnibus. Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier bene f[ac]ili consentientes. Et rursus, Amicus & sodali in tempore convenientes, & super utrosque mulier cum viro.

1. Cor. 7. Servos doceat in sua vocazione propter Dominum permanere debet dicente Apostolo: Unusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat: Servus vocatus es non sit tibi cura, sed si potes fieri liber, magis utere. Qui enim in Domino vocatus est servus, liberatus est Domini. Similiter qui liber vocatus est, servus est Christi, pretio emptus: nolite fieri servi hominum. Unusquisque ergo in quo vocatus est frater, in hoc permaneat apud DEUM, idcirco, ut iugum servitutis libenter ferant, Dominus carnibus non ad oculum servientes, quasi hominibus sed sicut Domino, & ob eius amorem, qui cum in forma Dei esset, semper eum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo: illi in simplicitate cordis obedient, ac subditi sint, & ex animo eorum iusta faciant, in omnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes.

1. Apostol. Dominos vero, cum servi post Baptismum eis redduntur, aut cum oportuni fuerit moneat, ut servi jam fideles non erigere, sed hilariet, ac non ut servos, sed pro servis charissimos in Christo fratres suscipiant, & benignè tractent, ac eis quod benignum, justum, & æquum est, præstent; carent que ut Christianè vivant, & eos, qui discoli fuerint, ut filios corrigan, & Christianam charitatem in omnibus erga eos exercant. Etenim ut dicit Apostolus 1. Cor. 12. In uno spiritu omnes no[n] in unum baptizati sumus, sive Iudei, sive Gentiles, sive servi sive liberi, & omnes in uno spiritu potatis sumus. Et alibi: Omnes sily Dei esti per fidem in Christo & ESU. Christum induisti. Non est Iudeus, neque Graecus, non servus, neque liber, non est masculus neque femina, fratrem.

Dominicis & festis diebus non permittant illos servilibus, & mechanicis operibus vacare, sed mihi; quanto eos faciant ab iis quieteere, & abstineere, ad Ecclesiastis accedere, facit Miseratum mysterij interesse, magis tibi & in carne & in Domino. verbum Dei audire, frequenter sua peccata sacerdoti Confessorio probato confiteri: & de ejus consilio sanctissimæ Eucharistie Sacramentum suscipere, atque alijs pieatis actibus operam dare. Specialiter tandem dominos doceat, quæ & dominis mandat idem Apostolus, postquam commouuit servos: Et vos domini eadem facite illis, remittentes minas, scientes quia illorum & posterum Dominus est in celis; & personarum exceptio non est, apud DEUM. Et iterum: Domini quod justum est, &

equum servis prestat, scientes quod & vos Dominum habetis in celo. Et quæ Sapiens monet: Non sed seruum in veritate operantem, neque mercenarium dampnum animam suam. Si r[ati]onis sentitus sit tibi dilectus quasi anima tua: Non disfrides illum libertate, neque cinarem derelinquas illum. Et iterum. Si est tibi servus si traxisti, sit tibi quasi anima tua; quasi fratrem sic eum traxisti; quoniam in sanguine anime comparasti illum.

1. Tim. 6.

Tum etiam ad Timotheum: Quicunque sunt sub iugo servi, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent Dominos, non contemnant, quia fratres sunt, sed magis serviant, quia fideles sunt & dilecti, qui beneficijs particeps sunt. Hac docet & exhortare, Tum denique ad Titum: Servos (sicilicet) hotare Dominis suis subditos esse in omnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes, ut doctrinam salvatoris nostri Dei ercent in omnibus. Et B. Petrus: Servi subditi sicut in omni timore dominii, non tantum bonus & modestus, sed etiam diligens. Omnes enim vos unum estis in Christo & ESU.

1. Pet. 2.

2. Cor. 12. Tolet. 12. 49. parag. itemus Episc. omnis tu- deus, &c. ibi & ut p[ro]fessio- nis eo- rum, vel condicio- nes in serm[inis] eccl[esi]as condant. & Conc. Tri. 1. 24. de re- form. ma- trim. cap. 2. parag. Parochus ante. 1. 3. Paul. PP. ij. in suis litteris in forma brevis de iudeis & judaicas, quæ alijs ratione nativitatis, & originis infid. ve- dumtaxat consequuntur, gaudent. Prinde ea de nient. ad Neophyti civitatum & locorum, in quibus sancto Baptismate pro tempore regenerabuntur, verè ci- ves sicut, & privilegijs, & libertatibus & immuni- tatis, quæ alijs ratione nativitatis, & originis infid. ve- dumtaxat consequuntur, gaudent. Prinde ea de nient. ad Neophyti ipsi post aliquot Baptismi dies, certi- ficiantur, & eorum Praefecti seu Parochi, aut Capitanij, qui ipsi præstant, carent, ut apud populi ejus res in- dae. Da- rum Rom. apud s. Petrum ab Annuulo p[ro]fessor. abrenuntando Satane, & omnibus operibus ejus, die 2. & omnibus pompiis ejus.

Catechista aut alijs Praefectus Neophytis se- prius ad memoriam reducat; præfetum vero cum eos de domo Catechumenorum dimicet, & spon- sionem illam, quam ante Baptismum fecerunt, de- p[ro]fector. abrenuntando Satane, & omnibus operibus ejus, die 2. & omnibus pompiis ejus.

Mar.

Praefcripsit porro diebus elapsis, adulti sive 1542 majoris Neophyti, qui proprias domos habent, Ponit. sui quibusve ad vita sustentationem suppetunt faculta- es, ad eas libere redire permittantur, dum ra- men com Infidelibus non cohabitent, sed potius quoniam quoad fieri poterit, procul ab eis domos habean. ad ver-

Qui

b[ea]tum de- 19. in decr. de Iudeis & Neop. paragr. Et quoniam. sumptu ex 4. Greg. Naz. orat in Baptisma, & Basil. in ser. 2. de P.P. Cone. Baptis. cap. 1. Basil. siff